
Copyright foto

'De veiligheid op de dijken is

De geparkeerde auto's op de dijken in de Hoeksche Waard bezorgen boeren en loonwerkers veel overlast. Ook de veiligheid is in het geding. Daarom begrijpt akkerbouwer Gerard den Hartigh uit Klaaswaal niet waarom het waterschap Hollandse Delta, eigenaar van de dijken, niets aan dit probleem doet.

Gerard den Hartigh, akkerbouwer in Klaaswaal, nam naar aanleiding van het augustusnummer van Akker, waarin het thema Veiligheid centraal stond, contact op met de redactie. Hij heeft het een beetje gehad met Waterschap Hollandse Delta in de Hoekse Waard en wil graag zijn verhaal kwijt. Den Hartigh heeft een langshepend conflict met het waterschap over parkeren aan twee dijken waar hij en veel van zijn collega's en loonwerkers gebruik van moeten maken. „In een van de artikelen werd gezegd: 'Leg contact, probeer er samen uit te komen.' Bij ons lukt het echter niet meer. Passeren is een groot probleem als auto's bij ons op de dijken van het waterschap parkeren. De dijken in de Hoeksche Waard zijn zó smal dat je elkaar nauwelijks kunt passeren en als er auto's op de rijbaan geparkeerd staan, is het onmogelijk. Het parkeerprobleem speelt niet alleen op de dijk bij ons, maar ook op de aangrenzende dijk die tevens de ontsluiting is naar de provinciale weg. De meeste dijken worden aangemerkt als erftoegangsweg. Een andere mogelijkheid dan via deze dijken naar mijn percelen te gaan is er niet. Het aanleggen van parkeerhavens of een parkeerverbod zou de oplossing zijn, maar het waterschap wijst deze verzoeken af. Het waterschap wil niets en dat doet me toch wel zeer.”

De dijk waar het bedrijf van Den Hartigh aan ligt, is smal. De huizen zijn authentieke dijkwoningen. De meeste bewoners hebben op eigen terrein een plek om hun auto op te parkeren. „Sommigen hebben die ruimte, maar zij gebruiken die dan om bloembakken op te zetten en parkeren de auto op de dijk. Dat mag volgens de wet, mits je het verkeer niet hindert. Het waterschap zegt geen parkeerbeleid te voeren en dat in het buitengebied overal op de weg geparkeerd mag worden, zolang er niemand gehinderd wordt. Hiertegen kun je dus weinig doen.”

De problemen zijn volgens Den Hartigh begonnen in 2007, toen de dijk waaraan hij woont opnieuw ingericht werd. Het waterschap had besloten over 100 meter een verkeersluis met Haagse banden aan te leggen. „Dit zijn

verhoogde trottoirbanden die 30 centimeter boven de weg uitsteken. Ik zou mijn garage niet meer in kunnen en bij mijn linkerburen zouden de banden pal voor hun raam komen. De andere burens konden hun oprit niet meer op of af. We hebben het werk stil laten leggen. Uiteindelijk zijn aan één kant van de weg de verhoogde stoepbanden niet meer geplaatst, maar stel dat ze het wel gedaan hadden; hoe moet je daar dan doorheen met breed materiaal? Wij mogen met machines rijden tot 3,5 meter breed. Dat moet je eens proberen op een weg van dezelfde breedte met randen die 30 centimeter hoog boven het asfalt uitsteken.” Sinds die tijd heeft Den Hartigh het idee dat wanneer zijn naam valt, zijn verzoeken geen prioriteit meer hebben.

Zoals eerder als gezegd, is de aangrenzende dijk de ontsluiting naar de provinciale weg. Veel transport vanaf het bedrijf van Den Hartigh moet via dit stukje dijk. Vrachtwagens en trekkers met aanhangers kunnen vanaf de dijk de bocht naar rechts niet maken zonder over de linker rijbaan en doorgetrokken streep te draaien, wat tot onveilige situaties leidt. „Als je vanaf de dijk rechtsaf de provinciale weg op wil, moet je een grote bocht maken. Staan er aan de rechterkant op de dijk auto's geparkeerd, dan moet je al aan de linkerkant gaan rijden voordat je de provinciale weg op kunt draaien. Op de linkerhelft van de provinciale weg rijden, levert gevaarlijke situaties op. Daarbij, verkeer vanaf de provinciale weg die de dijk op wil draaien, kan er niet op omdat jij daar staat met je trekker en je kar. De provinciale weg is een 60-kilometerweg, maar vanwege de onoverzichtelijkheid is het een voorrangsweg met doorgetrokken streep. Groot materiaal, zoals vrachtwagens, kunnen niet anders dan daaroverheen rijden terwijl er voldoende mogelijkheid is de bocht zo aan te passen dat dit niet nodig is. Bij de provincie is een verzoek ingediend om de bocht ruimer te maken. Dat zou kunnen, want de grond die naast het einde van de dijk ligt, is van de provincie, maar de provincie wijst dit af. In plaats daarvan laten ze de grond in gebruik bij bewoners. Als de

bewoners die in dat laatste stuk aan de dijk wonen hun auto nu in parkeervakken, waar het waterschap ruimte voor heeft om die aan te leggen, kunnen zetten, zou het probleem al een stuk kleiner zijn. Nog beter zou een geheel parkeerverbod van de dijk uitgezonderd berm of parkeerhavens zijn.”

„Ik heb voorgesteld dat ik op mijn kosten deze parkeerhavens aan de dijk zou aanleggen en dan niet alleen op het stuk dijk naar de provinciale weg toe, maar daar waar nodig is langs de hele dijk. Op zich had het waterschap daar nog niet zoveel problemen mee. Het waterschap verlangt van mij echter per jaar 5 euro per vierkante meter aangelegde parkeerhaven waarvan wij zelf geen gebruik maken, wat neerkomt op honderden euro's per jaar voor algemeen belang. Dat gaat me te ver. Ik ga parkeerplekken aanleggen voor anderen en ik mag er voor blijven betalen. Ik heb toen opnieuw gevraagd om een parkeerverbod. Vervolgens liet het waterschap opnieuw een verkeersonderzoek uitvoeren. Nu zeggen ze dat ze de weg niet kunnen verbreden, want dit zou inhouden dat er bomen geroid moeten worden en het bestemmingsplan gewijzigd moet worden. Ik heb nooit verzocht om de weg te verbreden. Enkel parkeerhavens en/of een parkeerverbod is voor ons voldoende om de functie van de weg te waarborgen!”

„Ik heb een onafhankelijk adviesbureau in de arm genomen om de situatie te bekijken. Dit bureau heeft me gewezen op CROW (een onafhankelijke kennisorganisatie op gebied van infrastructuur, openbare ruimte en verkeer en vervoer, red.). Ik heb deze richtlijnen aangeboden aan de desbetreffende persoon van het waterschap. Volgens CROW is een geheel parkeerverbod aan de dijk naar de provinciale weg toe de oplossing. Toch weigert het waterschap deze richtlijnen bij haar besluit te betrekken. Ook het advies van de politie in 2012 van gelijke strekking is terzijde gelegd. Recentelijk heb ik als antwoord gekregen dat we maar kleinere machines moeten aanschaffen. Dat is nu niet bepaald meedenken.” ■

in het geding'

'Parkeerverbod is dé oplossing, maar waterschap wil dat niet'

Uitgesproken

In de rubriek Uitgesproken komen mensen aan het woord met een uitgesproken opvatting, mening of visie over zaken die in de akkerbouwsector spelen. Het doel is een podium te bieden voor nieuwe visies, krachtige pleidooien, opmerkelijke drijfveren, wringende ergernissen en andere zaken die de akkerbouw 'in het hoofd en in het hart' raken. Wilt u zich ook een keer uitspreken? Mail de redactie via redactie@akker.nl en wij nemen contact met u op.